

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422200581
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6422200581.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členov senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a Mgr. Miriam Kamenskej, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému A. O., nar. XX.XX.XXXX, J.G. XXX/X, XXX XX R. nad C., o zaplatenie 1.462,27 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu voči výroku o trovách konania platobného rozkazu Okresného súdu Žiar nad Hronom, č. k. 5Csp 15/2022-68 zo dňa 23. marca 2022 takto

rozhodol:

Odvolanie o d m i e t a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým platobným rozkazom uložil žalovanému povinnosť do 15 dní od doručenia platobného rozkazu žalobcovi zaplatiť sumu 1.462,27 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.180,36 Eur od 23.06.2021 až do zaplatenia. Zároveň výrokom II. súd uložil žalovanému povinnosť do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 43,50 Eur spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku a trovy právneho zastúpenia vo výške 199,20 Eur.

2. Proti výroku o trovách konania vydaného platobného rozkazu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, ktorý uviedol, že súd žalobcovi nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia, na ktorú má žalobca v zmysle Civilného sporového poriadku spolu s Vyhláškou o odmenách a náhradách právo. Žalobca si v podanej žalobe vyčíslil trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby a predžalobná výzva vrátane troch režijných paušálov).

3. Žalobca tvrdí, že z jeho strany boli vykonané a uplatnené len úkony, ktoré boli nevyhnutne potrebné pre dosiahnutie úspechu vo veci. Tieto si žalobca uplatnil v zmysle § 13a Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „Vyhláška o odmenách a náhradách“). K uvedeným úkonom si žalobca uplatnil aj režijný paušál v zmysle § 16 Vyhlášky o odmenách a náhradách. Žalobca zastáva názor, že ním uplatnená výška trov konania je správna, pričom ju súd v platobnom rozkaze nepriznal. Žalobca tiež zastáva názor, že pokus o zmier, ktorý zaslal pred podaním žaloby žalovanému spĺňa všetky podmienky kvalifikovanej predžalobnej výzvy.

4. Odvolateľ ďalej poukázal na to, že dňa 15.06.2019 nadobudla účinnosť novela Vyhlášky o odmenách a náhradách, kde v zmysle § 13a ods. 1 písm. d) novelizovaného znenia Vyhlášky sa za samotný úkon právnej služby považuje aj vypracovanie predžalobnej výzvy. Žalobca tvrdí, že cieľom uvedenej novely v zmysle dôvodovej správy k Vyhláške je „zabezpečiť“, aby advokátom bolo umožnené vyúčtovať si ako úkon právnej služby v občianskom konaní aj predžalobnú výzvu, nakoľko kvalifikovanou predžalobnou

výzvou možno v konečnom dôsledku odvrátiť súdne konanie a teda má svoj účel, v dôsledku čoho by advokátom mala byť priznávaná odmena za takýto úkon v rámci náhrady trov právneho zastúpenia“.

5. Žalobca ďalej poukázal na právny princíp *lex superior derogat legi inferiori*, ktorý znamená, že ak existuje rozpor medzi ustanoveniami dvoch právnych predpisov rôznej právnej sily, prednosť má predpis vyššej právnej sily. V danom prípade je však aplikácia predmetného princípu vylúčená, nakoľko zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) neupravuje spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom. V zmysle uvedeného teda nie je možné nepriznať náhradu odmeny advokáta za predžalobnú výzvu ako úkon právnej služby s jednoduchým odkazom na ust. § 251 CSP, nakoľko predmetné ustanovenie zákona v žiadnom prípade neupravuje spornú problematiku na rozdiel od Vyhlášky, čím sa vylučuje aplikácia nadradeného zákonného právneho predpisu.

6. Žalobca tiež tvrdí, že v Civilnom sporovom poriadku nie sú stanovené žiadne obligatórne fázy procesu a ponecháva sa zodpovednosť a dodržanie princípu procesnej ekonomie konajúcemu sudcovi. Konanie sa však berie ako jeden celok, ktorého začiatok je stanovený momentom podania žaloby a koniec právoplatným skončením veci. Žalobca má za to, že ak by sme prijali premisu, že procesným okamihom, od ktorého možno hovoriť o trovách konania je začatie súdneho konania, pričom dovtedy nejde o trovy konania, tak v takom prípade nemožno hovoriť o trovách konania v ponímaní spomínaného ust. § 251 CSP ani pri úkonoch právnej služby, akými sú prevzatie a príprava zastúpenia, či podanie samotného žalobného návrhu, nakoľko tieto úkony budú vždy s prihliadnutím na časový horizont vykonané pred začatím súdneho konania. Podľa žalobcu úkon právnej služby, akým je predžalobná výzva v žiadnom prípade nemožno kategorizovať ako náklad spojený s uplatnením pohľadávky v ponímaní ust. § 121 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, nakoľko tento úkon je potrebné bezpodmienečne subsumovať pod trovy právneho zastúpenia poskytované po prevzatí zastúpenia advokátom, ba dokonca priamo súvisí so samotným konaním na súde v prípade, že subjekt, ktorému je takáto predžalobná výzva adresovaná, ostane pasívny.

7. Žalobca je názoru, že novela Vyhlášky odstránila pochybnosť o tom, či možno predžalobnú výzvu považovať za trovy právneho zastúpenia, teda nie za príslušenstvo pohľadávky, a to práve tým, že tento úkon zaradila samostatne medzi úkony, za ktoré parí advokátovi odmena. Z uvedeného dôvodu nie je možné, aby si žalobca v zmysle výzvy okresného súdu uplatnil spornú odmenu advokáta za predžalobnú výzvu v rámci nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Keďže žalobe žalobcu bolo vyhovené v celom rozsahu, žalobca mal vo veci plný úspech, preto mu vznikol nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému.

8. Žalobca na podporu svojho tvrdenia poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 8Cob 74/2021 z 27.10.2021 a č. k. 17Co 28/2021 z 29.04.2021, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co Csp 21/2021 z 28.07.2021 a uznesenie Okresného súdu v Trnave, č. k. 11Csp 32/2020 z 16.02.2022.

9. Žalobca ďalej tvrdí, že súd prvej inštancie sa vôbec nevysporiadal a neodôvodnil, prečo tretí úkon právnej služby nepriznal. Žalobca zastáva názor, že bolo porušené jeho právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, keďže v tejto časti je predmetné rozhodnutie nezrozumiteľné a nepreskúmateľné pre nedostatok určitého a presvedčivého odôvodnenia, z ktorého nie je možné zistiť, prečo súd takýto úkon nepriznal.

10. Žalobca vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd platobný rozkaz v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle § 388 CSP aby ho zmenil tak, že zaviazá žalovaného okrem iného aj na úhradu predžalobnej výzvy vo výške 85,64 Eur s DPH spolu s režijným paušálom vo výške 13,96 Eur s DPH, resp. v zmysle § 389 CSP ho zruší a vráti vec súdu prvej inštancie v napadnutej časti na ďalšie konanie.

11. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

12. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379, § 380 ods. 1 a § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie proti rozhodnutiu okresného súdu nie je prípustné.

13. Podľa § 355 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

14. Podľa § 357 CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a) zastavení konania,
- b) odmietnutí podania vo veci samej,
- c) odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e) zrušení neodkladného opatrenia, alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a § 335 ods. 1,
- f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,
- g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku
- h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k) povinnosť zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva
- l) zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m) nároku na náhradu trov konania,
- n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,
- o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

15. Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

16. Odvolací súd je oprávnený rozhodovať o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie iba vtedy, ak je odvolanie prípustné. Rozhodnutie, voči ktorému už nie je prípustné odvolanie, stane sa doručením stranám konania právoplatným, a preto je odvolací súd povinný prípadné odvolanie odmietnuť.

17. Po preskúmaní odvolania odvolací súd zistil, že žalobca odvolaním nenapadol výrok okresného súdu, ktorým mu tento priznal nárok na náhradu trov konania, odvolanie smeruje proti rozhodnutiu o výške trov konania, ktorú okresný súd žalobcovi priznal.

18. Rozhodnutie o trovách v platobnom rozkaze v sebe zahŕňa obidve zložky - rozhodnutie o tom, že úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania a zároveň výrok o tom, v akej konkrétnej výške tento nárok vznikol. Keďže už z podstaty platobného rozkazu vyplýva, že v konaní je úspešný žalobca - inak by súd platobný rozkaz vydať nemohol a vec by prejednal v riadnom konaní - nárok na náhradu trov konania ako taký mu z tejto procesnej úspešnosti plyní automaticky. Súd potom následne rozhoduje iba o výške trov konania, ktorá zahŕňa aj výšku náhrady trov právneho zastúpenia.

19. V Civilnom sporovom konaní rozhoduje o výške náhrady trov konania vyšší súdny úradník uznesením, voči ktorému je prípustná sťažnosť (§ 262 ods. 2 v spojitosti s § 239 ods. 1 CSP). Tým je zachovaná dvojinstančnosť rozhodovania o výške náhrady trov konania.

20. Pre platobný rozkaz však Civilný sporový poriadok neupravuje, že by ho mohol vydať iba vyšší súdny úradník, takže ho môže vydať aj sudca. Pokiaľ platobný rozkaz vydá sudca, prípustnosť odvolania je vymedzená tým, že výrok o trovách konania sa na účely konania o platobnom rozkaze považuje za uznesenie (§ 265 ods. 1 veta posledná) a tým, že podľa § 357 CSP je odvolanie prípustné iba voči výroku, ktorým sa prizná/nepriзна nárok na náhradu trov konania, ale nie voči uzneseniu, ktorým sa rozhoduje o výške náhrady trov konania. To je okrem iného dôvod, pre ktorý je vhodné, aby platobný rozkaz vydával vyšší súdny úradník, a nie sudca.

21. Z obsahu odvolania žalobcu vyplýva, že tento nenamietol priznanie nároku na náhradu trov konania, odvolal sa len voči ich výške. Voči rozhodnutiu o výške trov konania však odvolanie podľa § 355 ods. 2 CSP v spojitosti s § 357 CSP prípustné nie je, preto odvolací súd nemohol odvolanie vecne preskúmať a odvolanie žalobcu podľa § 386 písm. c) CSP odmietol.

22. Rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).